

Mors Dag Radio d. 12/5-46

Det er nogen mærkelige Ting, der pludselig kan dukke op i ens Erindring. Mens den jyske Mor før fortalte om sit Liv paa Heden, genoplevede jeg en lille bitte ubetydelig Ting, som skete for flere Aar siden. Jeg sad en Foraarsdag ved et Skovløberhus, dejligt var det, stille, og næsten ingen Mennesker. Rundt om Bordet, hvor jeg sad og drak Kaffe, hoppede en Masse Graaspurve og en af dem fløj op til mig. Jeg lagde nogle Brødkrummer i min Haand, og med eet sad Spurven paa min Finger og saa paa mig med sine klare Øjne. Dens fnuglette Klør krassede min Haend. Det var som Livet selv rørte ved mit Hjerte, et Nu, saa var Spurven væk igen - men jeg mærkede det længe efter--

Da Margrete Jensen talte til os, følte jeg det paa samme Maade. Det var Livet selv, saa ~~enkelt er det, saa rigt, saa fugleøjeklart.~~ Det er dejligt, sagde hun om sit Hjem. Men vi ved, at selv om Livet er dejligt, ~~hækk~~ er det ikke altid nemt. Den, der lever Livet ~~hækk~~ ud, kommer ogsaa til at bære dets Byrder. Men der er ingen, der betingelsesløst og helt maa give sig Livet i Vold som Mødrene.

I Dag fejrer vi Mors Dag. Der er snart ingen Tal paa alle de Dage vi fejrer.

~~Vi kan smile ad Mors Dag, hvor Plakater og Annoncer opmuntrer os til at give Mor Blomster og Gaver. Der er nu meget godt og rigtigt i det. Vi kan hygge os ved den eller smile ad den, eftersom vi nu er indrettet, men bare den bringer os til Efter-~~

*men de vil alle ha' is til at
benke paa noget godt.*

~~... det samme bød vi ellers maa. Og det er netop for at~~

1
bringer en Radioudsendelse, hvor vi opfordrer saa mange, som overhovedet kan faa det gjort, til at sende en Gave til Mødrehjælpen.

Der er vel ingen her i Landet, som ikke kender Mødrehjælpens Arbejde. Det er jo den udmærkede Institution, som støttes halvt af Staten, halvt af Kommunerne, og som har til Opgave at yde gravide Kvinder personlig, social og juridisk Hjælp. Denne Hjælp gives baade til gifte og ugifte; sidste Aar var de 60% af dem, der søgte Mødrehjælpen, gifte Kvinder, der var tyngtet af personlige og økonomiske Sorger og ikke syntes, de paa egen Haand kunde se Fremtiden i Møde, nu da de atter ventede et Barn. Det, der burde være Livets største Glæde, var for dem blevet en altfor tung Byrde. Og saadan gaar det jo ogsaa de ugifte ~~Kvinder~~ Mødre.

Nu undrer De Dem vel over, at vi beder om Penge til en Institution, der støttes af Stat og Kommune. Men hør nu her: i § 3 i Mødrehjælpens Vedtægter staar der, at saafremt der er Midler til det, kan Mødrehjælpen give trængende Mødre Børneudstyr, Hushjælp i Barselsperioden eller hvis det er helt nødvendigt et Rekreationsophold. Men der er aldrig Midler nok til at hjælpe nok. Og her er det, det private Initiativ sætter ind. De Penge der ~~fra~~ ad privat Vej gives til Børneudstyr og Hushjælp fordobles af Staten. Det er en meget opmuntrende Tanke, at hvis jeg sender 5 Kr. faar et Menneske, der trænger til det, i Virkeligheden det dobbelte.

Men jeg synes, at efter at vi har hørt Margrete Jensen i Dag, vil vi ikke mere tænke paa Mødrehjælpen som en udmærket, men noget højtidelig og ~~sjæ~~ fjern

Institution, men vi vil se for os Mødrehjælpens Repræsentanter ude i Landet vandre afsted henover Heder, ad Provinsbyernes smalle Gader eller inde i København, vi vil se dem for os, naar de ~~kommer~~^{gaar} ind til de Kvinder, der har det haardt, og vi vil føle i vore Sind, hvor det lyser op, naar disse Hjælpere kommer og siger: ~~Har~~ Se, her bringer jeg, hvad du skal bruge til den lille" eller: Jeg skal nok skaffe dig en Kone, mens du ligger, saa du ikke behøver at bekymre dig for, hvordan det skal gaa".

Men skal der virkelig bringes Hjælp, saa det forslaar, maa Mødrehjælpens økonomiske Muligheder være meget meget større end det er. Professor Helweg, der vel her i Landet har mest Forstand paa de Ting, skrev fornylig, at som det nu er, er Mødrehjælpen en Narresut, Stene for Brød. Her er det, vi maa hjælpe med.

Derfor: gør Alvor af det. Det er lidt besværligt. Vi faar det saa let skubbet tilside. Der kaldes ogsaa for tit paa vor Pengepung. Men alligevel. Vær lydhør overfor dette. Tag Checkbogen frem, nu, med det samme, og send en Gave, ~~tix~~ stor eller lille som De kan. Der er Brug for den, skrækeligt Brug for den. De skal blot sende den til Mors Dag, Danske Kvinders Nationalraad, Amaliegade 24. Hvis De ikke har noget saa fint og nemt som ~~en~~ Checkhefte, saa glem ikke i Morgen at sende Deres Bidrag til vort Gironummer 34 32 -- 3432 --, Danske Kvinders Nationalraad, Amaliegade 24.

Vi har haft denne Indsmalning ffa 1942; hvert Aar en Beløbet blevet fordoblet, undtagen sidste Aar, hvor vi glemte Dagligdagen over Frihedsrusen. Derfor maa der gøres noget ekstra i Aar.

Mødrehjælpen maa ikke være Stene for Brød. Tværtimod - det skal være som Nis Petersen siger: den bærer Brød til Landets Sjæl, som bærer Brødrenes Byrder.